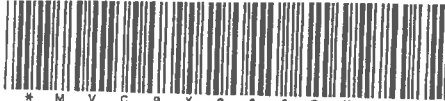

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 4. 10. 2014
podpis: PL

MVCRX023GHP6 39

V Praze dne 24-09-2014
Č. j.: MV-106917-4/VS-2014

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0364r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

- Ruská federace, státní občan Ruské federace,
trvale bytem E
adresa pro doručován

(dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 8. 7. 2014, č. j. VS-2386/835.3/2-2013, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“) vyhověno žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) správního řádu se rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 7. 2014, č. j. VS-2386/835.3/2-2013, **zrušuje**.

Odůvodnění:

I.

Žadatel požádal dne 2. 9. 2013 prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla Ministerstvu vnitra doručena dne 3. 10. 2013. Žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 25. 5. 2006.

Žadatel byl usnesením Ministerstva vnitra ze dne 12. 12. 2013 v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informován o zahájení správního řízení, byl poučen, že podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň bylo správní řízení přerušeno a žadatel byl vyzván, aby se ve stanovený den dostavil k ústnímu jednání a předložil doklady nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Tyto doklady byly v usnesení specifikovány. Při uvedeném jednání byl žadatel vyzván k předložení dalších doplňujících dokladů, což jmenovaný učinil jen částečně, a to svým podáním doručeným Ministerstvu vnitra dne 30. 1. 2013.

Vypraveno dne:

1

- 1 -10- 2014 (M) May

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. má ke dni žádosti na území České republiky povolen nejméně pětiletý trvalý pobyt a po tuto dobu se zde také převážně zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a pohovorem před Krajským úřadem Ústeckého kraje prokázal znalost českého jazyka podle vyhlášky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se na základě ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 nepožaduje.

Ministerstvo vnitra však konstatovalo, že žadatel nesplňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, když z předložené informace o pojištění a z vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění vyplynulo, že žadatel toto pojištění platil naprosto nevyhovujícím způsobem. Od května 2008 do května 2012 žadatel hradil zálohy opožděně, z čehož mu nabíhalo penále, jehož výše se na konci roku vždy pohybovala řádově ve stokorunách. Po dobu čtyř let tak jmenovaný platil zálohy chybně a neplnil tak povinnosti plynoucí ze zvláštního právního předpisu upravujícího zdravotní pojištění.

Nesplnění uvedené zákonné podmínky lze podle § 11 odst. 4 zákona prominout v případech hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra se rozhodlo podmínku neprominout, když přihlédlo k tomu, že žadatel si byl dobře vědom těchto pochybení a spolu s vlastní žádostí o udělení státního občanství České republiky požádal i o prominutí splnění této podmínky. Ministerstvo vnitra v této souvislosti konstatovalo, že sám žadatel připustil, že si je vědom toho, že jeho opožděné placení nebylo porušením povinností pouze bagatelního rázu. Pokud se dovolává na povinnost správního orgánu posoudit porušení povinností z hlediska proporcionality, Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že hledisko proporcionality přichází v úvahu jen v případech ojedinělých pochybení, kdy je patrné, že žadatel měl dobrou vůli jinak své povinnosti plnit. U žadatele tomu tak nebylo. Do protokolu sdělil, že ani nevěděl o nutnosti hradit veřejné zdravotní pojištění pravidelně zálohami a domníval se, že svůj dluh může uhradit dodatečně, až bude mít dostatek finančních prostředků. Žadatel si tak neosvojil dodržování právního předpisu, jehož plnění je jedním z kritérií pro

udělení státního občanství České republiky. Navíc nelze pominout ani skutečnost jeho netransparentních příjmů v letech 1998 – 2012.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 7. 2014, č. j. VS-2386/835.3/2-2013, podal žadatel včasný rozklad. V něm uvedl, že rozhodnutí považuje za nezákonné a nesprávné. Podle jeho názoru Ministerstvo vnitra dostatečně nezjistilo daný skutkový stav a již zjištěné skutkové okolnosti při svém rozhodnutí dostatečně nezohlednilo. K tomu žadatel uvádí, že veškeré své závazky uhradil na jaře roku 2012, více než dva roky tedy poukazuje zálohy na pojistném v době jejich splatnosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění řádně platí. Podle jeho názoru Ministerstvo vnitra nezohlednilo velmi úzký vztah k České republice, když zde žije přes 16 let, a Česká republika se stala místem, se kterým trvale spojil svůj život, a tuto zemi považuje za svůj domov. K České republice je připoután z hlediska společenského, je zde pracovně zcela integrován. Žadatel uvádí své rodinné vazby: žije zde jeho bývalá manželka, syn a dcera, státní občanka České republiky, a rovněž současná manželka, jež je státní občankou České republiky.

Pokud v odůvodnění napadeného rozhodnutí správní orgán uvedl výši jeho měsíčního příjmu u společnosti s. r. o. jako 10 000 Kč, po zapracování došlo k jeho zvýšení a nyní činí 15 000 Kč. V období od dubna roku 2013 do konce prosince 2013 pracoval jako osoba samostatně výdělečně činná na základě smlouvy se společností z. s.

Žadatel uvádí, že je si vědom toho, že neznalost zákona neomlouvá, na druhou stranu však svoje pochybení neshledává jako natolik závažná, aby mu nemohla být vzhledem ke všem okolnostem jeho případů prominuta.

Na základě výše uvedeného žadatel uzavírá, že správní orgán nezjistil stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a při posuzování žádosti nepostupoval tak, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem jeho případu, čímž porušil ustanovení § 2 a 3 správního řádu. Správní orgán rovněž porušil ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, neboť zamítavé rozhodnutí nebylo dostatečně odůvodněno. Dále se žadatel domnívá, že správní orgán při posuzování jeho žádosti překročil meze správního uvážení stanovené zákonem, a nesprávně aplikoval princip proporcionality, když se při správní úvaze rozhodl podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství neprominout.

Vzhledem k tomu pak žadatel navrhuje, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí změnil, rozkladu plně vyhověl a rozhodl, že se žadateli státní občanství České republiky uděluje.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel nesplnil podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství tím, že od května 2008 do května 2012 žadatel hradil zálohy opožděně, z čehož mu nabíhalo penále, jehož výše se na konci roku vždy pohybovala řádově ve stokorunách. Po dobu čtyř let tak jmenovaný platil zálohy chybně a neplnil tak povinnosti plynoucí ze zvláštního právního předpisu upravujícího zdravotní pojištění.

I přes uvedené je ministr vnitra při posuzování předmětné žádosti ve shodě s rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 20. 8. 2009, č.j.: 5 As 39/2009 - 81, který vymezuje v obecné rovině interpretační vodítko pro posouzení splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství a podle něhož porušení povinnosti musí být hodnoceno z hlediska proporcionality a rozhodnutí správního orgánu musí dostatečně přihlídnout k závažnosti porušení zvláštního právního předpisu a k okolnostem podstatným pro zhodnocení jeho závažnosti.

Vzhledem k interpretační povaze ustálené judikatury NSS vztahující se k ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nesmí správní orgán aplikující toto ustanovení uvedenou judikaturu odmítnout, ale musí její interpretační závěry použít. Tutéž instrukci pro výklad ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství lze nalézt v řadě dalších rozsudků NSS, např. v rozsudku ze dne 4. 5. 2006, č.j.: 2 As 31/2005 - 78 nebo v rozsudku NSS ze dne 13. 3. 2008, č.j.: 5 As 51/2007-105.

Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Zároveň přezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a následně konstatuje, že Ministerstvo vnitra nesprávně, resp. ne příliš uvážlivě u žadatele posoudilo plnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Ministr vnitra na základě předložených listin, jež jsou součástí spisu, dospěl k závěru, že nesplnění povinnosti žadatelem vyplývající z předpisů upravující veřejné zdravotní pojištění nebylo takové intenzity (i když z časového hlediska bylo dlouhodobější), že by z hlediska proporcionality mělo vést k zamítnutí žádosti. Ministr vnitra ve prospěch žadatele dále zhodnotil jeho dobrou rodinnou a pracovní integraci do české společnosti. Tyto skutečnosti vedly ministra vnitra k závěru, že žadatel podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství splňuje.

Na návrh rozkladové komise bylo rozhodnuto tak, jak je výše ve výroku uvedeno, napadené rozhodnutí zrušit.

Po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí vydá Ministerstvo vnitra, pokud v mezidobí nedošlo ke změně skutečností rozhodných pro udělení státního občanství České republiky, žadateli listinu o udělení státního občanství České republiky, neboť vzhledem k přechodnému ustanovení § 74, části věty za středníkem zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů; (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2004 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

